

Radek Ptáček, Tereza Pemová

Sdílené rodičovství

978-80-262-2216-3, brož., 232 s., 369 Kč

„Snažíme se, aby rodiče i přes rozdílné životní cesty a často i zcela odlišné názory našli společnou řeč při péči o potomky.“

Koncept sdíleného rodičovství byl vytvořen po mnoholetých odborných zkušenostech v oblasti práce s rodinami v situaci rozpadu rodičovského vztahu. Doposud používané postupy byly zatíženy nedostatečnou koordinací poskytované odborné pomoci, nadužíváním soudněznaleckých posudků a celkově konfrontačním přístupem.

Sdílené rodičovství představuje jak teoretický koncept, jehož prostřednictvím lze nahlížet na vztahy mezi rodiči (nejen v situaci rozpadu rodiny), tak konkrétní systém organizace poradenských modulů, jejichž prostřednictvím lze rodiče i děti provést zátěží spojenou s rodinnými vztahovými neshodami.

Publikace je určena široké odborné veřejnosti, která se setkává s rodinami potýkajícími se se vztahovými obtížemi, včetně rozpadu rodičovského vztahu, zejména soudcům, advokátům, sociálním pracovníkům, psychologům a psychoterapeutům, mediátorům, ale i pedagogům a zdravotníkům.

K TÉMATU.

Pověz mi...

Děti a rodiče v rozvodu

Prof. Radek Ptáček

je klinický psycholog, psychoterapeut a soudní znalec, autor nebo spoluautor dlouhé řady vědeckých monografií i popularizačních článků. Zabývá se především psychologii dítěte a forenzní psychologii. V roce 2018 se stal prezidentem největšího světového kongresu o ochraně dětí.

Mgr. Terezie Pemová

je autorka a manažerka projektu HYPERKA. Zabývá se problematikou ADHD v dětství i dospělosti, sociální prací s rodinou a poradenstvím. Vede kurzy pro rodiče, pěstouny, pedagogické pracovníky, sociální pracovníky a další pomáhající profese.

Radek Ptáček, Tereza Pemová Sdílené rodičovství

Pro sezdané rodiče je rozvod soudně „potvrzeným“ ukončením jejich mezilidského vztahu. Pro děti je rozpad rodiny zejména sociální událostí se značným emocionálním nábojem. Pro některé rodiče může být z nejrůznějších důvodů podstatné, jak bude rozvod právně vypořádán, pro děti je naprosto zásadní, jaká bude jejich každodenní žitá ealita. Zatímco mnohými rodiči je tedy rozpad rodiny vnímán jako „souboj“ práv a nároků, pro děti je to souboj osob, které milují a od nichž potřebují cítit, že jsou milovány. Vycházíme z předpokladu, že většina rodičů nechce svým dětem ubližovat nebo je úmyslně vystavovat nepřijemným a zraňujícím situacím. Mnohá rodičovská rozhodnutí v rámci rozvodových sporů, která dětem škodí, nejsou projevem zlé vůle rodičů, ale nedostatkem informací a zahlceností vlastními negativními emocemi.

Rodiče potřebují pochopit, že úprava rodičovské odpovědnosti k dětem (dnes podle zákona rodičovská odpovědnost) v situaci rozpadu rodiny není soutěží o „lepšího“ rodiče. Soudy nemají hledat či určovat, který ze dvou rodičů má být v rámci partnerského sporu upřednostněn při výchově a péči o dítě. Naopak soudy primárně vycházejí z toho, že dítě již své rodiče MÁ (na rozdíl od dětí, kterým je hledána náhradní rodina v případě selhání původní rodiny). Rodiče jsou takoví, jací jsou. Jejich běžné charakterové odlišnosti, rozdíly v životním stylu či názorech, případně vzájemné spory nejsou důvodem, proč omezovat

vztah dítěte k jednomu nebo druhému z nich. Splňují-li tedy oba rodiče základní podmínky a předpoklady vychovávat a pečovat o dítě, nebude se posuzovat, kdo je toho schopen o trochu „více“ či „lépe“.

Sdílené rodičovství za účelem podpory stabilního vztahu dítěte k oběma rodičům staví na principu sdílené, či tzv. ekvivalentní péče. Sdílené rodičovství není vyjádřeno poměrem času, které je dítě s tím kterým rodičem, ale fyzickou, emocionální a sociální přítomností (dostupností) obou rodičů (případně dalších blízkých osob) v jeho životě.

Sdílené rodičovství je postaveno na tom, že rodiče přizpůsobí uspořádání péče o děti potřebám svých dětí, nikoli že se děti přizpůsobují plánům a potřebám svých rodičů! Děti si nevybraly, jakým rodičům se narodí, ani se nerozhodly, že ukončí společné rodinné soužití. Proto by jim měla být dána možnost, aby v případě rozpadu rodiny byl jejich život co možná nejméně zasažen rodičovskými neshodami. Cílem Sdíleného rodičovství je podpora zdravého vývoje dítěte s ohledem na jeho budoucí perspektivu, a to zvláště s ohledem na udržení a rozvoj kvalitních vztahů s oběma rodiči, případně dalšími blízkými osobami. Sdílené rodičovství nabízí jak odborná a hodnotová východiska, tak konkrétní postupy, jak snížit intenzitu rodičovského sporu a zajistit dítěti fyzickou, emocionální a sociální přítomnost obou rodičů ve svém životě i v případě rozpadu rodiny.

